

[Erik Holst]

sandelig nok siges. Og så sagde ministeren: vi har jo kun argumenterne at klare os med. Nej, det har vi nu ikke alene, vi har en viden, og vi har en økonomisk placering her i verden, der gør, at vi har et stort ansvar for i meget højere grad at være med mellem de mest avancerede nationer, der ønsker at ændre den globale udvikling på miljøområdet.

Således var det, da vi i 1972-73 i Danmark diskuterede miljøpolitik. Det var svært at råbe befolkningen op. Nu, 15 år efter, er der mange – og der er flere partier – der er kede af, at man ikke dengang kunne se bare en anelse ud i fremtiden, hvilke problemer der ville rejse sig, og af og til kan visse befolkningsgrupper måske føle, at det i dag er dem, det går ud over, hvad jeg vil vove at påstå aldeles ikke er tilfældet, for det var noget, vi allerede i 1972, 1973 og 1974 diskuterede og besluttede, fordi vi godt kunne se de udviklingstendenser, der var.

Vi kan også godt se, at når FN tog spørgsmålet op, var det, fordi det var noget, der globalt havde stor betydning. Det var af betydning for os alle sammen at høre, at 60.000 km² om året af dyrkbare arealer forvandles til ørkener, dvs. 1½ gang Danmarks areal. Hvad gør vi dér? Vi misbruger stadig væk al råstofudvindingen, vi ser, at befolkningstilvæksten bliver stor, og vi ser, at de naturlige biologiske systemer ødelægges.

Så går vi med herhjemme i en miljøkampagne og i en miljøpolitik, der selvfølgelig for det første skal rense vore egne områder for den miljøforurening, vi har lavet gennem mange år, og for det andet skal medvirke til, at vi sammen med andre lande internationalt kan gøre det, der er nødvendigt for fremtidens miljø globalt.

Her er vi medlem af mange konventioner. Jeg har et spørgsmål til ministeren. Så vidt jeg husker, er det omtrent 40 konventioner, der næsten alle sammen har navne efter byer, enten det er Washingtonkonventionen eller Bernkonventionen, eller det er Oslokonventionen eller Pariskonventionen. Det er store og pæne ord, og det er pæne målsætninger, der henholdsvis siges og arbejdes for i alle disse konventioner, men har vi ratificeret alle de konventioner, vi har underskrevet?

Det kan næppe siges om alle andre medlemslande.

Derfor ser vi, at der ikke sker noget, som er nødvendigt, på alle disse områder. Det er helt urimeligt, at vi i dag ifølge konventionerne ikke kan blive enige om, at dumpning af højradioaktivt affald ikke må finde sted i vores fælles hav. Det er helt urimeligt, at vi, der er medlem af konventioner, hvor vi ikke altid har været de mest markante til at fremhæve farerne eller til at engagere os i samarbejde, skal opleve, at kemikalieforurening globalt er en katastrofe for mange lande. Det er urimeligt, at vi ikke gennem vort samarbejde i EF, i Nordisk Råd og i Europarådet kan gøre mere for at gøre opmærksom på, at et samarbejde, der på en helt anden måde tager hensyn til den økologiske balance, vil være nødvendigt. Det vil være katastrofalt, om vi ikke i højere grad erkender det.

Så kan vi sige, det er ejendommeligt, at det danske Folketing, der diskuterer alt mellem himmel og jord, meget sjældent diskuterer de internationale og globale miljøproblemer. Vi bliver normalt orienteret på den måde, at der gennem Folketingets miljø- og planlægningsudvalg bliver stillet nogle spørgsmål, og så kan vi høre, om der i det enkelte konventionssamarbejde er problemer, om vi har gjort os stærkt gældende eller vi ikke har gjort os stærkt gældende.

Det er en utilfredsstillende måde at blive orienteret på, og jeg vil anbefale og foreslå, at vi i meget højere grad sammen med ministeren tager disse internationale spørgsmål alvorligt og ikke gør sådan, som vi har gjort f.eks. i Østersøkonventionssamarbejdet. Det er helt oplagt, at alle lande omkring Østersøen er interesseret i at bevare Østersøen som et levende hav, selvfølgelig.

Man regner med, at der er 140 millioner mennesker, der udleder spildevand til Østersøen. Danmark udgør vel 3-3,5 pct. af disse 140 millioner, men vi forurener 2 til 3 gange så meget, som vores antal berettiger os til. I en sådan situation skal man høre folk fra Venstre sige: det er nok vigtigt, at vi gør noget ved miljøet herhjemme, men lad os nu ikke overdrive, det kan jo koste for meget, og vi ved alle sammen, at det er fra vore nabolande, meget af forureningen kommer.

Det er positivt forkert, og det er forargeligt, at der er folk i Venstre, der på den måde generer det internationale samarbejde, som skulle gavne dels det danske miljø, dels det miljø, der findes i vore nabolande. For vi